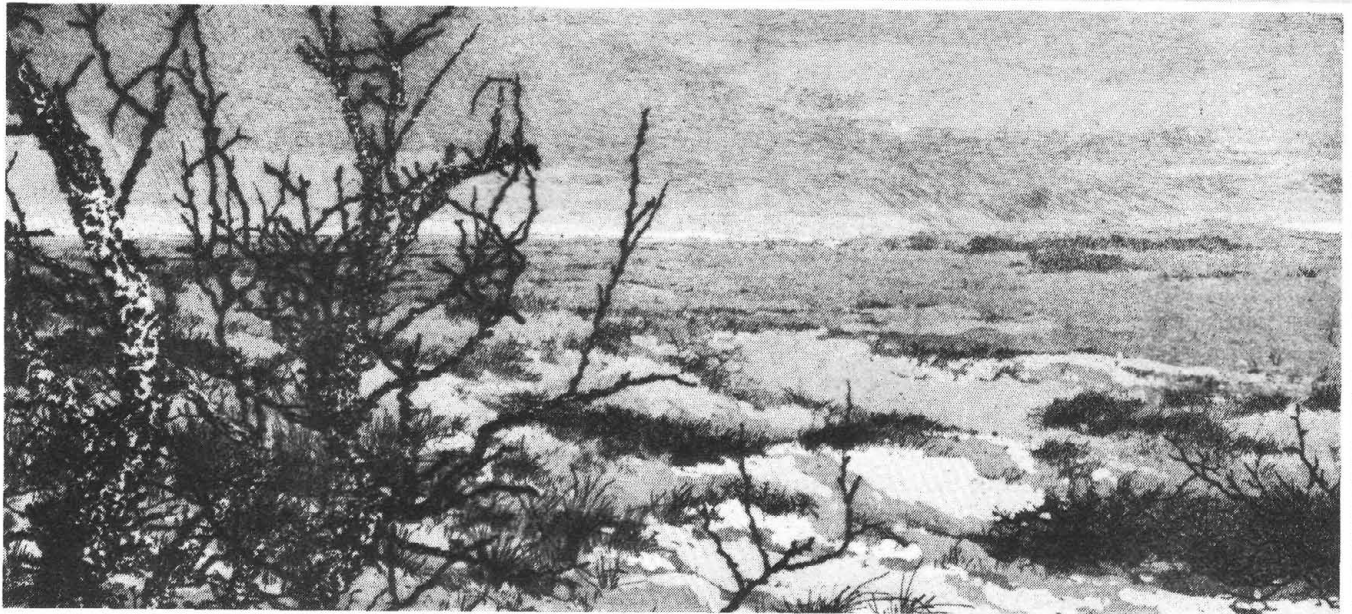

Duindoorn
ets/aquatint, 1979 (110 x 245 mm)
Reinder Homan

voor etsen Reinder Homan
zie De Levende Natuur 86ste jaargang,
pag. 129 en 159.

De ruimte

*De duindoorn met zijn vale olijvenloof
Stond met zijn gele bessen dikbetrost
De bramen purperden en bruinbemost
Veerde onder ons de bodem. Door de kloof
Dreunde de zee ons hart en oren doof
Voor 't verre dorpsgeluid. Het ruigbevlost
Konijn rende de laagte in. Op zijn post,
De groene grenssteen, speurde een kraai naar roof.
Wij spraken, door dat rijpe najaar gaand,
Hij schilder en ik dichter, hoe geen droom
Zichtbaar kon worden zo niet oog en hand
Voortdurend leeft in liefhebbend verband
Met de natuur. Hoe iedere geestdrift taant
Die zich niet telkens dompelt in haar stroom.*

Albert Verwey